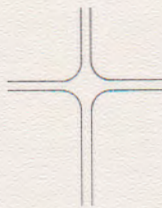

Oôns mama, wi'j weet het
Zee is now nich mear.
Oôns mama, wi'j veult het
Dat dôt ôôns toch zear.
't Was bidden en wearku
en zoargu iedern dag
Heel vaak met 'n trôanke
en mangs met nen lach.
't Was klein veur de kinder
in 'n stal of op 't laand.
Joa, aait heel bedrievig,
nooit teumig hear haand.
Now groot bent besef wi'j
waj ammoal hebt doan.
Hoe ie ieder seconde
veur ôôns kloar hebt stoan.
Och, mama, woar wochs op
'n Hemmel is los
Hier wol 't nich mear langer
Zoo gearn as 't ok wos.
Kiek now nich mear um
Diene tied is veurbie
Oôns Leevn Hear hef zeker
'n mooi pleatske veur die.

In dankbare herinnering aan

Aleida Gesina Jeunink

weduwe van

BERNARDUS JOHANNES SWENNENHUIS

Zij werd op 24 november 1899 in De Lutte geboren. Na een ziekbed van enkele maanden is zij op Pinkstermaandag 15 mei 1989 in het Verpleeghuis „Oldenhove“ te Losser overleden, na meerdere keren gesterkt te zijn door de H. Sacramenten der Zieken. Zij werd op 18 mei d.o.v. op het r.k. kerkhof bij de Plechelmuskerk te De Lutte begraven.

Wij zijn allen bedroefd om het overlijden van moeder en oma; toch overheerst bij ons de dankbaarheid, omdat we haar zo lang in ons midden mochten hebben.

Ze was stil en eenvoudig; ze kon moeilijk haar gevoelens uiten, maar in haar hart leefde ze met alles mee wat er rondom haar gebeurde. Alleen wie haar van zeer nabij hebben meegemaakt weten, dat er achter haar gesloten karakter veel bezorgdheid schuil ging. Veel zorgen heeft zij moeten overwinnen in de crisisjaren, toen papa ook nog werkloos werd; in de oorlogsjaren met alle gevaarlijke situaties.

Erg veel - niet of nauwelijks uitgesproken - verdriet heeft zij geleden toen zij papa moest missen.

Ook de overgang van haar eigen huisje naar het verzorgingshuis en later naar het verpleeghuis heeft haar veel moeite gekost en toch heeft zij het aanvaard.

Heel haar leven stond in dienst van haar gezin. Samen met papa heeft zij in haar gezin een fantastische sfeer weten te scheppen. Zij heeft ervoor gezorgd, dat onze jeugd zo zorgeloos en blij mogelijk verliep en daar zijn we haar zeer dankbaar voor. Zij genoot van de jaarlijkse familie-reünie. Dat we nu nog vaak als een hechte club bij elkaar zijn is mede het werk van mama.

Met verdriet in ons hart maar toch dankbaar nemen we nu afscheid van haar. We danken je voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend. We spreken de hoop uit, dat je nu rust mag vinden bij God en dat Hij je mag belonen voor je inspanningen en je bezorgdheid voor ons allemaal.

Voor uw belangstelling tijdens de ziekte en na het overlijden van onze moeder en oma zijn we u erg dankbaar.

Kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkinderen